

Θέμα Γ-43. Πρέπει να αποφύγουμε τον πόλεμο. Αυτό είναι το ουσιώδες. Και για να επιτευχθεί αυτό, είναι απαραίτητη η πίεση των μαζών στις κυβερνήσεις, στους πολιτικούς άντρες και στους εμπειρογνώμονες. Σε τελευταία ανάλυση όμως πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι είναι δυνατό οι πολιτικοί να απομακρυνθούν από την πραγματικότητα και με την έννοια αυτή η συμμετοχή και ο ρόλος των λαών με τις κινητοποιήσεις τους στη διαμόρφωση μιας πολιτικής μπορεί να παίξει αποφασιστικό ρόλο. - (Από συνέντευξη του Αλμπέρτο Μοράβια)

Β.-Θέση διαπιστωμένη από το θέμα: Αποφυγή του πολέμου, η συμβολή των ανθρώπων και ιδιαίτερα των κυβερνήσεων στην υπόθεση της ειρήνης.

Γ.-Ουσία του περιεχομένου: Πόλεμος και ειρήνη: η συμβολή των κυβερνήσεων στο θέμα αυτό.

Δ.-Περιορισμοί του θέματος: Αποφυγή του πολέμου. Πίεση των μαζών στις κυβερνήσεις για την επίτευξη του στόχου αυτού. Η ειρήνη μοναδικό όπλο για την αποφυγή.

Ε.-Ανάλυση του θέματος με βάση τον προβληματισμό του: Α. Θετικά στοιχεία από τον πόλεμο δεν υπάρχουν. Β. Μόνο συνέπειες μπορούμε να διαπιστώσουμε και αυτές είναι: -απώλεια ανθρώπων-καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος (από πυρηνικά όπλα και πυρηνικές δοκιμές)-κυριαρχούν τα ένστικτα (λείπει ο ανθρωπισμός, κυριαρχεί το δόγμα "ο θάνατός σου η ζωή μου")-καταστρέφονται τα διάφορα επιτεύγματα της ειρήνης και δημιουργείται οπισθοδρόμηση όλων των τομέων της ζωής-υπάρχουν πολλές κοινωνικές και πολιτικές ανακατατάξεις με τη ριζική αλλαγή κάποιου κοινωνικού συστήματος-δημιουργούνται γεωγραφικές ανακατατάξεις με την αλλοίωση των γεωγραφικών ορίων των χωρών που λαμβάνουν μέρος στην πολεμική σύρραξη-παρουσιάζονται δημογραφικές αλλοιώσεις, όπου κυριαρχεί το φαινόμενο της αστυφιλίας-δημιουργείται πληθυσμιακή ανισότητα στα φύλα (υπερέχει το θηλυκό έναντι του αρσενικού, αφού στις μάχες υπάρχει μεγαλύτερη απώλεια από μέρος του αρσενικού φύλου)-παρουσιάζονται: άγχος, φόβος, ανασφάλεια (η προοπτική ενός πολέμου συντελεί στην άρση της δημιουργικότητας, γιατί η προοπτική ενός πολέμου παραλύει κάθε ενεργητική, δραστήρια τάση του ανθρώπου και προκαλεί απαισιοδοξία και παθητικότητα. Γιατί το άτομο αισθάνεται πως κάθε προσπάθειά του για δημιουργία είναι ίσως μάταια, αφού ο επικείμενος πόλεμος θα καταστρέψει ή θα καταστήσει άχρηστο ό,τι υπάρχει)-οι παραπάνω συνέπειες έχουν επίπτωση και στην εθνική οικονομία μιας χώρας που συμμετέχει στον πόλεμο. Γ. Υπάρχει η αντίληψη πως ο πόλεμος έχει σαν θετική συνέπεια την ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνικής. Αυτό είναι λάθος και αποδεικνύεται από τα παρακάτω: -τα όποια επιτεύγματα του πολέμου στο χώρο της επιστήμης και της τεχνικής είναι μηδαμινά μπροστά στις καταστροφές του-τα επιτεύγματα είναι μηδαμινά σε σχέση με αντίστοιχα που επιτυγχάνονται σε καιρό ειρήνης-πολλά από τα επιτεύγματά του θα μπορούσαν να βρεθούν και στην περίοδο της ειρήνης-πολλές εφευρέσεις του πολέμου εξυπηρετούν τον ίδιο μόνο τον πόλεμο (όπλα, οπλικά συστήματα, καύσιμα κ.ά.). Δ. Ο άνθρωπος δείχνει αποτροπισμό και ανησυχία μπροστά στην προοπτική ενός πολέμου που, πρέπει να τονίσουμε, αν είναι πυρηνικός μπορεί να σημάνει και το τέλος της ανθρωπότητας. Ε. Το αίτημα για μια διαρκή ειρήνη δεν πρέπει να τίθεται αφηρημένα, αποσπασματικά, αλλά σε συνάρτηση με την προσπάθεια για δημιουργία εκείνων των κοινωνικών προϋποθέσεων που θα αποτρέπουν τη δημιουργία πολέμων και θα κατοχυρώνουν μια διαρκή ειρήνη. Στην ειρήνη αυτή θα συμβάλλουν οι μάζες των ανθρώπων που θα πιέσουν τις κυβερνήσεις των κρατών, αφού τα αποτελέσματα μιας διαρκούς ειρήνης είναι: -δυνατότητα για ολόπλευρη ανάπτυξη των δυνατοτήτων του ανθρώπου (μόρφωση, διασκέδαση, απόλαυση της ζωής)-δυνατότητα για ανάπτυξη του πολιτισμού (επιστήμη, τέχνη)-κυριαρχία του ενστίκτου της ζωής (αίσθημα βεβαιότητας, ασφάλειας, δημιουργικότητας)-μείωση των τεράστιων πολεμικών δαπανών, αύξηση κοινωνικών παροχών, πολύπλευρη ανάπτυξη της οικονομίας, βελτίωση ποιότητας ζωής)-συνεργασία ανάμεσα στα κράτη-εξασφάλιση κλίματος ειρήνης-αποφυγή πυρηνικού πολέμου. ΣΤ. Η ειρήνη επιτυγχάνεται αρκεί να το θέλουν οι άνθρωποι και οι κυβερνήσεις των κρατών.

ΣΤ.-Χρησιμοποίηση βοηθημάτων με προκαθορισμένον πρότυπα: Πόλεμος και ειρήνη.

Ζ.-Κοινωνιολογικό πρόβλημα: Ιδεολογία: κυριαρχία και μηχανισμοί του κράτους.

Η.-Βιβλιογραφία σελίδας: α. Χρήστου Παύζη, άρθρο στην εφημερίδα τα ΝΕΑ, 15 Μαΐου 1987. β. Κοινωνιολογία Γ. Λυκείου, ΟΕΔΒ. γ. από συνέντευξη του Αλμπέρτο Μοράβια.

Γιώργος Κρικώνης
Φιλολόγος
1987.-